Πέρα ἀπὸ ἕνα μικρὸ ἀγροτικὸ ἐκκλησάκι ἀνηφόριζε ἕνα μονοπάτι ποὺ ἔβγαινε στὸ ἐπαρχιακὸ δρόμο ποὺ πήγαινε στὸ Ἀργοστόλι. Ἐκεῖ ἀκριβῶς ἄρχιζε τὸ κτῆμα τοῦ Γρηγορίου Μαρκορᾶ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐκτεταμένους καὶ πλούσιους ἀμπελῶνες τοῦ νησιοῦ, ἀνήκε στὸν ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῶν Μαρκορᾶδων ποὺ ἀπὸ γενιὲς εἶχε ἐγκατασταθεῖ στὴν Κεφαλονιὰ καὶ ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ ἀριστοκρατικὲς οἰκογένειες τοῦ τόπου. Ὁ Γρηγόριος Μαρκορᾶς ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ πετυχημένους ἐπιχειρηματίες τῆς ἐποχῆς του. Ἀπὸ μικρὸς εἶχε δείξει ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν παραγωγὴ κρασιοῦ, καὶ μὲ τὰ χρόνια εἶχε καταφέρει νὰ μετατρέψει τὸ κτῆμα του σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀποδοτικὰ καὶ φημισμένα στὸ νησί. Ἡ φήμη τοῦ κρασιοῦ του εἶχε ξεπεράσει τὰ σύνορα τῆς Κεφαλονιᾶς καὶ ἔφτανε μέχρι τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Πάτρα, ὅπου ἦταν πολὺ ζητημένο ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ταβερνιάρηδες.

Ὁ Γρηγόριος Μαρκορᾶς ἦταν ἄνθρωπος μὲ ὁράματα καὶ ἐπιχειρηματικὸ πνεῦμα. Δὲν ἔμεινε ποτὲ στὰ παλιὰ καὶ συνηθισμένα· πάντα ἔψαχνε τρόπους νὰ βελτιώσει τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ του καὶ νὰ ἐπεκτείνει τὶς ἐργασίες του. Ἔτσι, ἀποφάσισε νὰ ἐπισκεφτεῖ τὴν Εὐρώπη, γιὰ νὰ μάθει ἀπὸ κοντὰ τὶς νέες μεθόδους ποὺ ἐφαρμόζονταν στὰ μεγάλα ἀμπελουργικὰ κέντρα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Ἤθελε νὰ δεῖ μὲ τὰ μάτια του πῶς δουλεύουν οἱ ἄλλοι, νὰ μιλήσει μὲ ἐμπειρογνώμονες καὶ νὰ ἐπιστρέψει στὸ νησὶ γεμάτος ἰδέες καὶ σχέδια.

Τὸ ταξίδι ἦταν μακρὺ καὶ κουραστικό, ἀλλὰ ὁ Γρηγόριος τὸ ἀντιμετώπισε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ περιέργεια. Ἐπισκέφτηκε πολλὰ ἀμπελουργικὰ κτήματα στὴ Γαλλία, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ τὰ περίφημα κτήματα τοῦ Μπορντό, ὅπου ἔμεινε ἀρκετὲς ἑβδομάδες παρακολουθώντας ὅλες τὶς φάσεις τῆς παραγωγῆς, ἀπὸ τὸ κλάδεμα τῶν κληματαριῶν μέχρι τὸ τελικὸ μπολιάσμα τῶν ἀμπέλων. Ἐκεῖ γνώρισε καὶ τὸν διάσημο οἰνολόγο Ἀντουάν Λεμπρέν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐντυπωσίασε μὲ τὶς γνώσεις του καὶ τὴν ἀφοσίωσή του στὴν τέχνη τοῦ κρασιοῦ. Ἡ συνάντηση αὐτὴ ἀποδείχτηκε καθοριστικὴ γιὰ τὴν μετέπειτα πορεία τοῦ Γρηγορίου, καθὼς ἀνταλλάξανε γράμματα καὶ συμβουλὲς γιὰ χρόνια μετὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Κεφαλονιά.

Ἐπιστρέφοντας στὸ νησί, ὁ Γρηγόριος Μαρκορᾶς ἔφερε μαζί του ὄχι μόνο νέες ἰδέες, ἀλλὰ καὶ ἐξοπλισμὸ καὶ ὑλικὰ ποὺ δὲν ὑπῆρχαν ἀκόμη στὴν περιοχή. Ἀγόρασε νέα εἴδη κλήματος, ἐφάρμοσε τὴν μέθοδο τῆς ἐλεγχόμενης ζύμωσης καὶ ἐγκατέστησε σύγχρονα πιεστήρια καὶ βαρέλια ἀπὸ ἀμερικανικὴ δρυ. Ἡ ἀλλαγὴ ἦταν ἐμφανὴς ἀμέσως· τὸ κρασὶ ποὺ παρήγαγε ἀπὸ τὴ νέα σοδειὰ ἦταν πιὸ καθαρό, πιὸ ἁρμονικὸ καὶ μὲ μεγαλύτερη διάρκεια στὸ χρόνο. Οἱ ἐμπορικοὶ συνεργάτες τῆς οἰκογένειας Μαρκορᾶ στὴν Πάτρα καὶ στὴν Ἀθήνα ἔσπευσαν νὰ παραγγείλουν μεγαλύτερες ποσότητες, καὶ ἡ φήμη τοῦ οἴκου ἀνέβηκε ἀκόμη περισσότερο.

Ὁ Γρηγόριος Μαρκορᾶς ἐπένδυσε ἐπίσης στὴν ἐκπαίδευση τῶν ἐργατῶν του. Ὀργάνωσε σεμινάρια γιὰ τὸ κλάδεμα καὶ τὸ τρύγο, καὶ ἔστειλε μερικοὺς ἀπὸ τοὺς πιὸ ἱκανοὺς νέους στὴ Γαλλία γιὰ σπουδές. Ἤθελε νὰ δημιουργήσει μιὰ νέα γενιὰ ἐπιστημόνων ἀμπελουργῶν ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο του. Ἡ ἐπιχείρηση ἀπασχολοῦσε πλέον ἑκατοντάδες ἐργάτες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἔμεναν μόνιμα στὸ κτῆμα μὲ τὶς οἰκογένειές τους, σχηματίζοντας ἕνα μικρὸ χωριὸ γύρω ἀπὸ τὸ ἀρχοντικὸ τῶν Μαρκορᾶδων.

Παρὰ τὴν ἐπιτυχία του, ὁ Γρηγόριος Μαρκορᾶς δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ εἶναι ταπεινὸς καὶ προσιτός. Ἦταν γνωστὸς γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς γῆς καὶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν εὐημερία τῆς τοπικῆς κοινωνίας. Ἔχτισε σχολεῖο γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἐργατῶν του καὶ ἵδρυσε ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας γιὰ τὶς δύσκολες στιγμές. Ἡ ἐπιτυχία του δὲν ἦταν μόνο οἰκονομική· ἦταν καὶ κοινωνική, καθὼς ἔδωσε δουλειὰ καὶ ἐλπίδα σὲ πολλὲς οἰκογένειες τοῦ νησιοῦ.

Μαραστης Γρηγόριος

γνώτατος ἀκοιμενικός πατριάρχης, συγγυπηθείς τηλεγρα-
φικῶς τῆς συζύγου τοῦ μεταστάντος ἠΰξατο θερμῶς ὑπὲρ
ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ψήφισμα δὲ ἐκδηλοῦν τὴν
θλίψιν αὐτῆς ἐξέδωκε ἡ ἐφορία τῆς ἐν Φαναρίῳ πατρι-
αρχικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Μαραστῆ ἥτις εἰς αὐτὸν ὀφείλει
τὸ οἰκοδόμημα τὸ στεγάζον ἑκατοντάδας φιλομαθῶν παίδων
Ἡ ἱστορία τῆς παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικῆς ἐργασίας καὶ τῶν
γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐπιφανῆ ἐπιφυλάττει σελί-
δα διὰ τὸν πρώην δίμαρχον Ὀδησσοῦ καὶ ἱδρυτὴν τῆς φε-
ρωνύμου Βιβλιοθήκης τὸν μεγάτιμον ἐκ Θρᾴκης ὁμογενῆ
Γρηγόριον Μαραστῆν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σημ. ἀντιγρ. ὁ ἀφανιζὸς ἐκτὸς τῶν πλάτων ἐκεργε-
σιῶν καὶ δυρημάτων καὶ γενικῶς καὶ μερικῶς τῷ Ἑλλη-
νικῷ ἔθνει ἐδωρήσατο τῇ ἐνθαῦθα (Σμυρνιβρίᾳ) σε-
ρᾷ ἐκαλησίᾳ τέσσαρας χρυσοϋφάντους ἱερὸς τρο-
χὰς καὶ μίαν ὁμοίαν σεροδιακόνου, καὶ τῇ Βιβλιοθή-
κῃ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς ὅλα τὰ ἐκδοθέντα
συγγράμματα τῆς φερωνύμου αὐτοῦ Βιβλιοθήκης.

Μαρασλῆς Γρηγόριος

217α

Πρό ἑνὸς ἡμερῶν ἀγγελίαν ἐμβρωλόγων διέβα[σε] ἐκ Σμύρνης ὅτι ἐν Ὀδησσῷ τὸ ἐπιγραφόμενον παρόδιον εἰς ἡλικίαν Α. Ο. 1[illegible] ἐτελεύτησε Μαΐου 1[illegible]
ὁ Ἐξ. τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου ἡμῶν πατρὸς ἐν ἔτει σ. ἔτ. 1267.
κατὰ Χριστὸν φιλτάτους Γρηγορίου Μαρασλῆ. Ἔτος ὁ ἀείμνηστος ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἦν ὅτε ἐτελεύτησε, ἀπὸ μὲν πατρὸς Ἕλλην ἐγεννήθη, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ἀρμενίας ἐκ νεότητος ἐν Ὀδησσῷ διῆγε καὶ ἐκεῖ ἐτελεύτησε. Ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐμπορίαν ἐξήσκησε καὶ ἐκεῖ ἐγνωρίσθη μετὰ τῆς ἀειμνήστου συζύγου αὐτοῦ Βενετίας Μαρασλῆ, ἐξ ἧς ἀπέκτησε τοὺς ἀειμνήστους υἱοὺς Ἀλέξανδρον καὶ Ἀναστάσιον καὶ τὰς ἀειμνήστους θυγατέρας Ἑλένην καὶ Ἀγγελικήν. Ἐν ἔτει 1[illegible] ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἐκεῖ διέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐμπορίαν ἐξήσκησε καὶ ἐκεῖ ἐγνωρίσθη μετὰ τῆς ἀειμνήστου συζύγου αὐτοῦ Βενετίας Μαρασλῆ, ἐξ ἧς ἀπέκτησε τοὺς ἀειμνήστους υἱοὺς Ἀλέξανδρον καὶ Ἀναστάσιον καὶ τὰς ἀειμνήστους θυγατέρας Ἑλένην καὶ Ἀγγελικήν. Ἐν ἔτει 1[illegible] ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἐκεῖ διέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐμπορίαν ἐξήσκησε καὶ ἐκεῖ ἐγνωρίσθη μετὰ τῆς ἀειμνήστου συζύγου αὐτοῦ Βενετίας Μαρασλῆ, ἐξ ἧς ἀπέκτησε τοὺς ἀειμνήστους υἱοὺς Ἀλέξανδρον καὶ Ἀναστάσιον καὶ τὰς ἀειμνήστους θυγατέρας Ἑλένην καὶ Ἀγγελικήν. Ἐν ἔτει 1[illegible] ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἐκεῖ διέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μαρασλης Γρηγόριος

217 b

γνώτατος ἀναμενικός πατριάρχης, συγγυπηθείς τηγεγρα-
φικῶς τῆς σωλίας τοῦ μετασταντος ἐν Κατο θερμῶς ὑπερ
ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ψήφισμα δὲ ἐκδηλοῦν τὴν
θλίψιν αὐτῶν ἐξέδωκε ἡ ἐφορία τῆς ἐν Ῥανεμίᾳ πατρι-
αρχικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Μαρασλῆ ἥτις εἰς αὐτὸν ὀφείλει
τὸ ἀποδόμημα τὸ στεγάζον ἑκατοντάδας φιλομαθῶν παίδων
Ἡ ἱστορία τῆς παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικῆς ἐργασίας καὶ τῶν
γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐπιφανῶν ἐπιφυλάττει σελί-
δα δεῖ τὸν πρώτον δι' μαρμαρ Ὀδησσοῦ καὶ ἱδρυτὴν τῆς φι-
λανθρωπικῆς Βεβροδικῆς τὸν μεγάτμον ἐν Θρᾴκῃ ὁμογενῆ
Γρηγόριον Μαρασλῆν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ